

Egyedi

Írta:

Lukács Levente

Tóth Szabrina &
Hász Zoltán
közreműködésével

	Áron lakása	=	12	jelenet	✓
	Interjú, Áron lakása	=	7	jelenet	✓
	Budapest utcái, kültér	=	6	jelenet	✓
	Söröző/Áron lakása	=	1	jelenet	✓
	Villamos	=	2	jelenet	✓
	Metró	=	1	jelenet	✓
	METU	=	2	jelenet	✓
	Temető	=	1	jelenet	✓
					Össz.: 32 jelenet

Szereplők:

- Pallag Áron - Hász Zoltán
- Zord - Lukács Levente
- Lestyán Petra - Tóth Szabrina
- Füredi András - Polgár Benedek

Kellékek:

- műkönny / víz, hagyma (lol) ✓
- művér ✓
- nyomtatott szkript (Áron színdarabja) ✓
- hátizsák tanszerekkel ✓
- szivecskés plüssmackó ✓
- jegyzetfüzet, toll ✓
- laptop ✓
- 2 vodkás üveg ✓
- 1 orvosi maszk ✓
- 1 osztálykép ✓
- 1 rózsza ✓

Felvétel napjai:

- kedd - október 25.
- szerda - október 26.
- péntek - október 28.
- vasárnap - október 30.
- hétfő... péntek ? - október 31. - november 4.

A forgatókönyv **VÁLTOZHAT**. Utoljára 2022 október 24-én került módosításra. Ez a dokumentum nem a nyilvánosság számára készült, csakis engedéllyel tekinthető meg.

Minden jog fenntartva.

 +36 70 671 3578

 <http://www.lucasgold.hu>

100

KÜLSŐ. SÖTÉTSÉG ✓

SÖTÉTSÉG. Halk szélsuhogás. Egy FÉRFI levegőt vesz és egy kérdést tesz fel:

ZORD (V.O.)

Hogy érzed magad, Áron?

ÁRON (V.O.)

(vártatva)

Fáradt vagyok.

ZORD (V.O.)

Fáradt?

ÁRON (V.O.)

Nagyon fáradt.

101

BELSŐ. ÁRON LAKÁSA, INTERJÚ - NAPPAL ✓

A kép KIZOOMOL PALLAG ÁRON (20) arcáról egészen FÉLKÖZELIG. Áron egy fotelben ül, köntös van rajta és bőre hókadt. Tekintete egyhangú, merev, határozott ám törékeny.

ZORD (V.O.)

Nem gondolod úgy, hogy inkább megkönnyebbültél?

Áron maga elé néz és elmélkedik.

ÁRON

Mondhatni, igen. De, ha jobban belegondolok...

(szünet)

Nem tudom.

ZORD (V.O.)

Hm.

ÁRON

Azt hiszem, reménykedek.

ZORD (V.O.)

Miben?

ÁRON

A továbbiakban.

ZORD (V.O.)

Hm. Hogy tekintesz rájuk?

ÁRON

Remélem, hogy jobb lesz minden, mint eddig.

ZORD (V.O.)

Hogy érzed, milyen volt eddig?

102

KÜLSŐ. BUDAPEST - REGGEL ✓

NAGYTOTÁL: A buzgó város véget nem érő traffikja és néptömege vándorol az utcákon. Szürkület van, a város és népe most ébred.

ÁRON (V.O.)

Nem egyszerű, Zord. A világ egy bonyolult és fárasztó hely. És folyamatosan változik, szüntelenül. *Mindig* történik valami. És ahogy telik az idő... minden egyre gyorsabb és gyorsabb lesz. Az embereknek egyre nehezebb lépést tartaniuk és sok esetben kénytelenek elhidegülni a társadalomtól, hogy egyben maradjanak.

ZORD (V.O.)

Mit értesz ez alatt?

ÁRON (V.O.)

Úgy értem, hogy nem figyelnek egymásra, Zord. És őrájuk sem figyelnek. Csakis magukra és a céljaikra összpontosítanak, és ha valaki nem tartozik közéjük, azt teljes egészükben semmibe veszik. Esélyt sem adnak nekik. Hány hajléktalan mellett mennek el? Hány kisebbség tagjait nézik alábbnak, hány, akár velük azonos társadalmi szinten lévő embert löknek el

maguktól vagy akár másoktól is?

ZORD (V.O.)

Bocsáss meg, Áron, de felettébb hipokratikusnak hangzanak a kijelentéseid, és kiváltképp általánosítóak. Ha valóban egészen úgy működne a világ, ahogy te azt most lefested, semmi örömet nem találhatnának benne. Az embereknek családjuk van, barátaik, fontos személyek az életükben, akik bőven több figyelmet érdemelnek, mint pár járókelő az utcán - és ezek mellett van, aki még rajtuk is próbál segíteni. Az élet tele van jósággal is, szépséggel, örömmel. Úgy beszélsz, mintha magad különb cselekedtél volna, mintha te minden járókelőnek vagy társnak az életed során egyenlő figyelmet és törődést szenteltél volna.

ÁRON (V.O.)

Igazad van. Nem tettem. De az is igaz, hogy azok sem tették, akiknek bőven lehetőségük lett volna rá. Viszont, mint említettem, az emberek sok esetben kénytelenek ignorálni, kénytelenek szelektálni, mert vagy eleve nem tudnak máshogy cselekedni, vagy különben nem bírnák tartani a lépést, és szétszakadnának. A világ rengeteg elvárással és túl kevés idővel követeli tőlük, hogy megfelelően járjanak el. S ez nem mindig sikerül.

ZORD (V.O.)

Úgy gondolod, neked sikerült?

103

BELSŐ. ÁRON LAKÁSA, INTERJÚ

Megjegyzés: Áron továbbra is a fotelében ül, és a Zorddal való beszélgetésük alatt javarészt ott is tartózkodik, legfeljebb feláll, vagy, ha épp mást csinál, az külön kiemelésre méltatódik.

ÁRON

(szünet)

Nem.

ZORD (V.O.)

Úgy érzed, túl sok mindent
várt el tőled a világ, és te
nem bírtad tartani a lépést?

Áronnak könnybe lábad a szeme.

ÁRON

Igen. Úgy.

ZORD (V.O.)

Mióta érzel így, Áron?

Áron vesz egy nagy levegőt.

ÁRON

Túl régóta.

104

BELSŐ. ÁRON LAKÁSA - NAPPAL

VISSZAEMLEKEZÉS: Egy iskolatáska van az asztalra téve. Egy fiatal Áron (13) kinyitja a táskát és könyveket, tanszereket rak bele.

Megjegyzés: Áron ARCA NEM LÁTSZIK, vagy, ha mégis, esetleg borotvált. NEM szükséges gyerekszínész és helyben fel tudjuk venni.

ÁRON (V.O.)

Gyerekként egy közönséges
általános iskolába jártam.
Megpróbálkoztam egy
nyolcosztályos gimnáziumba
kerülni, de sajnos nem jött
össze.

Áron a hátára veszi a hátizsákot és kisétál a lakásból.

105 KÜLSŐ. BUDAPEST UTCÁI - NAPPAL ✓

Megjegyzés: METU környéke, mint forgatási helyszín?
Talán?

KÖZELI: Áron szaporán szedi a lábait, határozottan lépked az utcán az iskolába haladva.

ÁRON (V.O.)

Az iskolába nehéz volt beilleszkedni. Már hatodikban azt sulykolták belénk, hogyha nem teljesítünk kellően jól, és nem tanulunk tovább, senki sem lesz belőlünk.

KÖZELI: tekintete káprázatosan szertenéz, gyönyörködik a természetben.

ÁRON (V.O.)

Nem mindenkit hatott meg ez a mese.

106 KÜLSŐ. LAKÓNEGYED - NAPPAL ✓

KÖZELI: A fiatal Áront rúgások és ütések érik. Összerezzen és hagyja magát, nem tud ellenkezni.

ZORD (V.O.)

Bántottak?

ÁRON (V.O.)

Bántottak. Rendszeresen.
Kinéztek maguknak mert alacsony és gyenge voltam.
Nem tudtam megvédeni magamat.

Az ütések és rúgások abbamaradnak, Áron reszket és továbbra is várja az ütéseket.

Áron felül és összetörten néz maga elé, könnyes szemmel.

ZORD (V.O.)

Nem volt, aki megvédett? Aki látta volna ezeket és kiállt volna melletted?

A háttérben megjelenik egy női alak, aki lassan odasétál Áron mellé és letérdel hozzá.

ÁRON (V.O.)

De, volt. Szó szerint
besétált az életembe.

KÖZELI: Áron arcán lefolyik egy könnycsepp, amit egy női
kéz gyengéden, finoman letöröl, majd Áront átöleli.

ÁRON (V.O.)

Úgy éreztem, nem érdekelttem
meg. Petra volt számomra
akkor az egyetlen ember, aki
bebizonyította, hogy ebben a
nagy és csúf, szürke világban
nekem is jut a szeretetből.
És hihetetlenül jól esett.

107

BELSŐ. ÁRON LAKÁSA, INTERJÚ ✓

Áron egy szívecskés plüssmackót tart a kezében, és
simogatja azt.

ÁRON

Új életet lehelt belém.
Szinte együtt nőttünk fel.
Folyton azt hallgattam, hogy
"gyerekszerelem", és hogy nem
lehet komolyan venni, de...

(szünet)

Sosem éreztem olyan
erőteljesen senki és semmi
iránt. Minden addigi aggályom
és problémám elenyészőnek
tűnt az iránta táplált
szeretetemhez viszonyítva.

ZORD (V.O.)

És ő? Ő is szeretett?

Áron elmosolyodik.

ÁRON

Szeretett, igen. És rengeteg önbizalmat és békét adott. Ez idő alatt sokkal jobban is éreztem magam, mint valaha. Produktívabb és eltökéltebb lettem. A tanulás is jobban ment, az eredményeimnek hála egy előkelőbb gimnáziumba is bekerültem és új hobbikra is rátaláltam.

108

BELSŐ. ÁRON LAKÁSA - NAPPAL ✓

VISSZAEMLEKEZÉS: Áron egy jegyzetfüzetbe írkál és elmélkedik.

ÁRON (V.O.)

Elkezdtem alkotni.

A FÜRDŐSZOBÁBAN Áron a tükör előtt állva, a jegyzetfüzetet maga elé tartva próbálja felmondani azt, amit írt. Többször nekilát, kipróbál más megközelítéseket, módszereket, és élvezettel, olykor még nevetve is csinálja.

ÁRON (V.O.)

Az írásban és a helyi színjátszókörnek hála a színészkedésben valami addig még sosem érzett önmegvalósítást és kiteljesedést fedeztem fel. Minden akkori örömet és bánatomat bele tudtam önteni, és úgy éreztem, egy teljesen új világ kapui nyíltak meg előttem, és teljes szívvel csináltam.

109

KÜLSŐ./BELSŐ. SÖRÖZŐ/LAKÁS - NAPPAL

Áron és FÜREDI ANDRÁS (18) isznak és örömtelien beszélgetnek és nevetnek. Áron láthatólag még nem ivott vodkát, amivel András kínálta, és nevetve fintorodik el az ízén, Andrással együtt.

ÁRON (V.O.)

Megismerkedtem Andrással is és az egyik legjobb barátommá vált. Rengeteget beszélgettünk és kiváltképp sokat jelentett a számomra, megváltoztatta sokmindennel kapcsolatban a véleményemet és neki köszönhetően relatíve valóságosabban láthattam át a világot és az embereket. Okos és törődő barát volt.

110 **BELSŐ. ÁRON LAKÁSA - NAPPAL** ✓

KÖZELI: Áron lassúzik Petrával.

ÁRON (V.O.)

Úgy éreztem, olyasvalaki lehettem, aki korábban nem én voltam. Valaki olyan, aki, ha megszólalt, mindig volt egy közönsége, mindig volt valaki, aki meghallgassa... és nem az, aki korábban voltam.

ZORD (V.O.)

Szóval a világ mégsem egy olyan sötét, önző hely, mint ahogy azt az előbb kifejtetted, nem igaz?

ÁRON (V.O.)

Úgy éreztem, igen. Legalább is egy ideig.

111 **KÜLSŐ. BUDAPEST UTCÁI, DUNAPART - NAPPAL** ✓

Petra és Áron egy padon ülnek egymás mellett.

FÉLKÖZELI: Petra szemei könnyben úsznak, egy helyben ül és bámul maga elé a Duna túlsópartja irányába.

Áron maga elé néz mereven, érzelemmentes tekintettel. Petra felsír és száját eltakarva rogy össze.

ZORD (V.O.)

Mi történt?

Áron nem tesz semmit, szemei szintén könnybe lábadnak és egy könnycsepp folyik le az arcán. Saját magának törli le.

ÁRON (V.O.)

Akárhogy próbálkoztam... sosem tudtam azzá az emberré válni, aki szerettem volna lenni. Olyasvalaki, aki lehettem egy szerepben vagy akiről írtam egy történetben, aki merész, aki bátor, aki kapcsolatokat épít, s aki mindig tudja, mit kell mondania, s mit kell cselekednie.

Áron arca haragossá válik.

ÁRON (V.O.)

Talán ilyen tökéletes ember nem is létezik... azonban nem tudtam olyan társ sem lenni a kapcsolatunkban, akiben Petra ugyancsak megtalálta volna azt a lelki támaszt és személyt, akit én találtam meg őbenne.

Áron nem öleli meg Petrát, nem karolja át, nem csinál vele semmit. Lassan feláll a padról és faképnél hagyja.

ÁRON (V.O.)

Helyettem, idővel, más töltötte be számára ezt a szerepet, engem pedig a fájdalom és az igazságtalanság taszító kezei messze távoltartottak önző sértettségem felülkerekedésétől.

Sétálás közben elkezd sírni, de nem áll meg közben. Csak megy előre törtetően, szünet nélkül.

112

BELSŐ. ÁRON LAKÁSA - NAPPAL ✓

KÖZELI: Áron egy szekrényhez sétál, kihúz egy fiókot, és a fiókba helyezi a plüssmackót, amit korábban is szorongatott majd betolja a fiókot a helyére.

ÁRON (V.O.)

Úgy éreztem, elárult, hogy csak szánalomból volt velem egész végig. S azt gondoltam, NEM ÉRDEMLEM MEG annyi idő és igyekezet után, hogy ezt kapjam. Viszont az az igazság, hogy ő sem.

113 **BELSŐ. ÁRON LAKÁSA, INTERJÚ** ✓

Áron ismét a foteljében ül, ahol eddig is. Maga elé néz, elmélyedve a gondolataiban.

ÁRON

Nem láttam meg, mennyi mindent tett ő értem. Csakis magamra tudtam gondolni, pedig rengeteg mindent köszönhettem neki.

ZORD (V.O.)

Az ember hajlamos az ilyesmire ilyen helyzetekben.

ÁRON

Valóban. Hálás vagyok neki, hogy volt nekem és... csak azt bánom, hogy a végén ezt nem adtam a tudtára eléggé.

ZORD (V.O.)

Az élet viszont ment tovább.

ÁRON

Máshogyan, de ment tovább. A gimnáziumban egyszerűbb volt, mint előtte. Nem vertek meg.

(halkan felnevet)

Ott volt András mellettem. Sokkal elfogadóbb és könnyebb társaságba kerültem.

114 **BELSŐ. VILLAMOS - NAPPAL** ✓

A kép KIZOOMOL: Áron a villamoson utazik, és ahogy a kép kiteljesedik, úgy jelenik meg és lehet észre venni arcán a kék orvosi maszkot.

ÁRON (V.O.)

Aztán jött a vírus.

115 **BELSŐ. ÁRON LAKÁSA - NAPPAL** ✓

Behúzott függönyök. Áron a laptopján egy online órán vesz részt. Nem csinál semmit, csak unottan bámulja a képernyőt.

ÁRON (V.O.)

Senki sem volt rá felkészülve, legkevésbé az iskolák. Akkor örültünk ennek, viszont utólag visszatekintve az egészre, rengeteg mindenről lemaradtunk, ami életre szóló élmény lett volna. A szalagavató, a bálók, a kirándulások, egymás közeli társasága. A középiskola felét otthon töltöttük egy kéékfényes képernyő előtt. Mindenki bezárkózott. Valaki legbelül is.

116 **BELSŐ. ÁRON LAKÁSA - ESTE** ✓

Megjegyzés: az "este" alatt behúzott függönyöket, sötétített helyiségeket értek, nem esti időpontos forgatást.

Áron kortyol egyet egy üveg vodkából. A telefonját a füléhez teszi és hív valakit. Kis idő múlva felveszik a telefont: András az.

ÁRON

Szia, András.

ANDRÁS (V.O.)

Szia, Áron.

ÁRON

Öh... én... csak szerettem volna-
(köhög)

Csak szerettem volna részvétet nyilvánítani anyukád miatt. Hogy érzed magad?

ANDRÁS (V.O.)

(halkan)

Szarul. Borzasztóan szarul.

András beszéde gyenge, megtört, de sírni már nincs ereje.

ÁRON

(szünet)

Sajnálom. Olyan förtelmesen
sajnálom, ami történt, nem
kellett volna, hogy ez
legyen. Nem érdemlitek meg.

Áron ismét kortyol egyet. Beszéde kissé zavaros, már az
ital hatása alatt állhat.

ÁRON

Figyelj... ha jól esne,
találkozzunk és beszéljük meg
a dolgot, nem tudom, hogy
tudnék segíteni-

ANDRÁS (V.O.)

Kedves vagy, de... nem
szeretnék. Kell egy kis idő
most nekem.

ÁRON

Megérttem.

(szünet)

Ha valamiben tudok segíteni,
csak írd. Rendben?

ANDRÁS (V.O.)

Rendben.

ÁRON

Kitartást. Légy erős. Szia.

András kinyomja a telefont. Áron a fejét fogja, majd gondol
egyet, és húzóra megissza a vodkás üveg tartalmát.

ÁRON (V.O.)

Andrással megszakadt a
kapcsolatom.

Áron félrerakja az üres üveget és egy tollat vesz a kezébe,
majd felhajtja a jegyzetfüzetet, amibe írni szokott.

ÁRON (V.O.)

Az írás pedig egyre nehezebben ment. Úgy éreztem, sokkal több mondanivalóm van, mint valaha, de nem jutottam el odáig, hogy megfelelően át tudjam adni a gondolataimat és ki tudjam írni őket magamból.

Áron próbálná folytatni az írást, de nem tudja. Sírásban tör ki és arcát a tenyerébe temeti.

ÁRON (V.O.)

Ami a... "színészkedést" illeti, pedig...

117 BELSŐ. ÁRON LAKÁSA - NAPPAL

KÖZELI a fürdőszobában: Áron a fürdőszobában tükör előtt áll egy scripttel a kezében és az ő szerepét gyakorolja, azonban kifejezetten nehezebbre esik és ideges lesz, könnybe lábadnak a szemei.

KÖZELI a szobájában: Áron arca a monitor fényében úszik. Egy levelet olvas, hogy a darab, amit hónapok óta terveztek már, mégsem valósul meg a vírus miatt.

ÁRON (V.O.)

A vírus miatt mindenhol próbálták minimalizálni a fellépéseket, a szociális eseményeket, és a színjátszókörnek sem sikerült találkoznia, hogy befejezhessük a darabot, amin már hónapok óta dolgoztunk, így az is zsákutcába futott.

Áron a színdarabjuk scriptjét lapozza, majd összehajtva, remegő kezekkel úgy dönt, hogy ketté tépi, és a cafatokat a földre hullasztja.

118 BELSŐ. ÁRON LAKÁSA - ESTE

Áron az ágyán fekszik mozdulatlanul. Se nem aludni próbál, se nem pihenni, se nem semmit se csinálni. Csak mulasztani akarja az időt a semmittevéssel. A szemei csukva vannak, ám szép lassan a semmibe bambulva kinyílnak.

ÁRON (V.O.)

Kezdttem úgy érezni, hogy minden lassan kicsúszik a kezeim közül. A tanulás, a barátok, a szerelem, a hobbijaim... egyik sem volt már ugyanolyan, mint volt. Egyedül voltam. Egyes egyedül.

119

BELSŐ. ÁRON LAKÁSA, INTERJÚ ✓

Áron maga elé bámulva, ismét a gondolataiba elmélyedve ül a foteljében.

ÁRON

A korábbi időszakhoz képest, amikor magabiztosnak és boldognak éreztem magam... teljesen fordítva volt minden. Kételkedni kezdtem magamban, a képességeimben, és büntudatom lett, mert úgy gondoltam, nem teszek meg eleget annak érdekében, hogy jobbak legyenek a dolgok, viszont emellett pedig... egyszerűen képtelen voltam arra, hogy erőt vegyek magamon.

ZORD (V.O.)

Nagyon zárkózott lettél. Nehéz úgy átlátni a dolgokat, ha nincs, aki rámutasson azok valódi mivoltjára, és segítséget nyújtson, hogy kijuss a zsákutcákból. Nem kell és senkinek sem kellene elvárnia, hogy magad rájöjj mindenre, és meg is tudd oldani az összes problémádat.

Áron a kezébe vesz egy poharat és nyugtalanul inni kezd belőle.

ZORD (V.O.)

Egymagad, ha elkezdesz
csúszni a lejtőn, idővel
ráfókuszálsz a
gyengyeségeidre, a rosszra,
amelyek csak gyűlnek és
gyűlnek, és az egész világ
megromlik a számodra. Meg
tudtad beszélni valakivel
ezeket a problémákat, volt,
aki meghallgasson?

ÁRON

Nem igazán.

ZORD (V.O.)

Mi a helyzet a szüleiddel? Ők
nem hallgatak meg?

ÁRON

(sóhaj, szünet)

Meghallgattak volna, de...
őszintén belegondolva már úgy
éreztem, hogy túl késő lett
volna megnyílni előttük. Már
gyerekként is lett volna
miről beszélgetni velük, de
sosem tettem és úgy éreztem
hogy...

ZORD (V.O.)

Hogy éreztél?

ÁRON

(szünet)

Nem akartam csalódást okozni
és nem akartam a terhükre sem
lenni semmivel. Túlságosan
nagy váltás lett volna a
számukra, hisz a fejükben a
rólam alkotott képük szerint
minden a legnagyobb rendben
volt. Nem is tudom... nem
mertem meglépni ezt és nem
akartam, hogy fájdalmat
okozzak nekik.

120

BELSŐ. METRÓÁLLOMÁS + METRÓ - NAPPAL ✓

Áron a metróállomáson várja, hogy érkezzen a metró.

ÁRON (V.O.)

Mindeközben érkezett az érettségi ideje. Az összes dolog közül az volt a legkönnyebb... legalább is ahhoz képest, amennyire félnünk kellett tőle előtte. Hamar lezajlott, és vele együtt a vírus is a háttérbe szorult egy kis ideig.

Áron felszáll a metróra, az ajtók becsukódnak, és a metró elindul.

ÁRON (V.O.)

Ezt követően várt rám az egyetem.

Áron a metróon utazik.

121

BELSŐ. METU - NAPPAL ✓

Áron belép a főépületbe és megáll a folyosó közepén. Körülnéz és csodálkozva szívja be magába a környezetet. Ezután felmegy a lépcsőn és leül az egyik terem előtt, várakozva az órájára.

ALTERNATÍVA: NAGYTOTÁL Budapestről vagy Áron sétál.

ÁRON (V.O.)

Hatalmas váltás volt a korábbiakhoz képest. Az online oktatást és a bezártságot felváltotta az állandó utazás, az emberek jelenléte, az új hely, az új városi levegő, az új tanárok, az új... minden. Azt vártam, hogy mostantól minden jobb lesz, hogy megtaláltam a helyemet. És tényleg úgy is éreztem.

122

BELSŐ. VILLAMOS - NAPPAL ✓

Áron a villamoson utazik. Kinéz az ablakon és mosolyogva szívja magába a tájat.

ÁRON (V.O.)

Évek teltek el. Rengeteg emberrel találkoztam és rengeteg élményben volt részem. Izgalmas volt és végre pörgött velem a világ. Azt hittem, ez mindent meg fog változtatni. Hogy esetleg végre lehetek olyan boldog, mint amilyen Petrával voltam.

123 **KÜLSŐ. HÁTSÓKERT - NAPPAL** ✓

Áron egy osztályképet helyez le egy asztalra. A képen mindenki arca ki van húzva, kivéve Ároné. Egy követ rak a kép közepére, hogy ne fújja el a szél.

ÁRON (V.O.)

Tévedtem.

Áron egy öngyújtóval felgyújtja az osztályképet.

ÁRON (V.O.)

Szerintem velem valami baj van, Zord.

ZORD (V.O.)

Mire gondolsz? Mi baj lenne veled?

ÁRON (V.O.)

A lehetőségek a lábaim előtt heverték. A társaság, a város, az egyetem. És mégis, egyszerűen... nem voltam rá képes.

ZORD (V.O.)

Miért nem?

ÁRON (V.O.)

Teljesen belefáradtam az egészbe. A tanulásra egyre kevésbé voltam képes. Rá kellett jönnöm, hogy egyáltalán nem érdekel a szak, amelyre jelentkeztem, viszont más ötletem sem akadt, és nem mertem anyámnak sem beszélni erről otthon, aki örült, hogy végre egyetemista vált a fiából. A tandíjat pedig évről évre befizettük.

A tűz körbeveszi Áron arcképét az osztályfotón.

ÁRON (V.O.)

Emberek között voltam de teljesen egyedül éreztem magam.

124

KÜLSŐ. METU, KERÍTÉS - NAPPAL ✓

KÖZELI: kerítés. Áron a túloldaltól a kerítéshez sétál és két kezét a kerítés egy-egy rúdja alá helyezve előredől és nekitámaszkodik.

ÁRON (V.O.)

Magányosabbá váltam, mint valaha. Borzasztóan meg akartam felelni a környezetemnek és egyszerűen csak boldog akartam lenni, ezt pedig az követte, hogy valahányszor a "barátaimmal" voltam, olyan érzés volt, mintha ismét színjátszottam volna.

Áron a KAMERÁBA NÉZ. Áttetszően feltűnik a képen a lángba borult osztálykép, amint Áron arcképe is hamuvá ég.

ÁRON (V.O.)

A valódi éneket háttérbe szorítva, idegen szerepeket játszottam, hogy beilleszkedjek, viszont azok egy idő után keservesen túlnőttek rajtam és valamit elnyomtak bennem.

ZORD (V.O.)

Miért csináltad volna ezt?

ÁRON (V.O.)

Mert különben senkit sem érdekeltem.

125 BELSŐ. ÁRON LAKÁSA - ESTE ✓

KÖZELI: Áron vodkában áztatott jegyzetfüzete egy üres vodkás üveg mellett.

ÁRON (V.O.)

Az írásra már se időm, se energiám nem maradt.

Áron a földön egy falnak dőlve iszik egy vodkás üvegből.

ÁRON (V.O.)

Kreativitásomat az alkoholba fullasztottam. Ugyanúgy kikapcsolt, és minden bánatomat beleöntöttem.

Áron az alkoholtól kidől, és úgy fekszik, ahogy feküdt gyerekként, amikor agyonverték az utcán.

126 BELSŐ. ÁRON LAKÁSA - ESTE ✓

KÖZELI: Áron a telefonját pörgetve az ukrán háborúról és az inflációról kapja a híreket.

ÁRON (V.O.)

A világ pedig velem együtt zuhanni kezdett a mélybe. A szomszéd országban kitört a háború, [...]

KÖZELI: Áron az asztalra dobja az üres pénztárcáját.

ÁRON (V.O.)

[...] az árak az egekbe emelkedtek, és otthon azon kaptuk magunkat, hogy lehet, nem fogjuk tudni melegen tölteni az elkövetkezendő telet.

127 **KÜLSŐ. BUDAPEST UTCÁI - KORAHAJNAL** ✓

Vándorló néptömeg.

ÁRON (V.O.)

Borús idők vártak ránk. És nem voltam biztos benne, hogy nekem ez menni fog, Zord.

128 **BELSŐ. ÁRON LAKÁSA - ESTE** ✓

Áron felül a földről, miután kidőlt az alkoholtól. Fáj a feje, alig bír felállni, de végül sikerül neki. A konyhába sétál, és kihúzza egy fiókot. Tele van késsel. Fölé hajol, és elgondolkodik.

129 **BELSŐ. ÁRON LAKÁSA, INTERJÚ** ✓

Áron továbbra is a foteljében ül. Arc kifejezése rémült, arcán lecsorog egy könnycsepp.

ZORD (V.O.)

Fel akartad adni.

ÁRON

(szünet)

Fel. Elpattant bennem valami és csak belegondoltam, hogy... Megtehetném.

ZORD (V.O.)

Úgy érzed, túl sok mindent várt el tőled a világ, és te nem bírtad tartani a lépést?

Áronnak könnybe lábad a szeme.

ÁRON

Igen. Úgy.

ZORD (V.O.)

Nem beszélted meg senkivel a problémáidat. Gyengének és gyávának gondoltad magad, és büntudatod volt, hogy még csak az eszedbe is ötlött a lehetőség, hogy önző módon az egésznek véget vethetsz.

ÁRON

Hagyd abba.

ZORD (V.O.)

(haragosan)

Így volt, nem igaz?

ÁRON

(idegesen)

Fogd be a pofád, Zord!

ZORD (V.O.)

Felettébb hipokratikusnak hangzol, Áron, főleg ezután az egész után.

Áron felpattan a foteljéből és elkezd fel-alá járkálni.

ZORD (V.O.)

Anyádra nem is gondoltál? Ő szerinted nem szeretett téged? Nem voltál fontos neki?!

ÁRON

De igen!

ZORD (V.O.)

Az élet tele van szépséggel, tele van jósággal, Áron, te is megtapasztaltad és csak azért, mert épp nem jut belőle elég, az nem jelenti azt, hogy soha nem is fog többet! Erősnek kell lenni, ráadásul kurvára nem csak te volnál egyedül a fontos! Ezt te is tudod!

ÁRON

Nagyon jól tudom!

ZORD (V.O.)

Miért csinálsz valamit és miért mondasz mást?! Még csak nem is éltél igazán! Félsz a sarkadra állni, és törődni magaddal, nem igaz?!

Áron idegesen egy ablakhoz megy, kinyitja azt és kihajol rajta.

ÁRON

(kiabálva)

Én megteszem, Zord!

ZORD (V.O.)

Mit teszel meg?

ÁRON

Le fogok ugrani! Véget vetek az egésznek!

ZORD (V.O.)

És szerinted attól mitől lesz jobb bármi is? Mit érsz el vele, Áron? Segítség kell, egyedül nem lesz jobb. A világ megy tovább, veled vagy nélküled, az emberek az idő múlásával elfelejtenek, és semmit sem értél el az öngyilkossággal, csak fájdalmat okoztál!

ÁRON

Pontosan, ahogy a világ is fájdalmat okozott nekem!

ZORD (V.O.)

Na de mennyi örömet is! Még mindig nem érted?! Fontos vagy, Áron! Meg kell ragadni a lehetőségeket, élni kell, mert sosem tudod, miről maradsz le, ha nem éled meg az életed.

ÁRON

Kurvára elegem van, Zord.
Elfáradtam. Nem bírom tovább.
Érted?! Véget vetek az
egésznek!

Áront a sírás kerülgeti. Zord nem szól semmit. Odasétál
Áronhoz és megérinti a vállát, A JOBB KARJA LÁTSZIK CSAK.

ZORD (V.O.)

(nyugodtan)

Már amúgy is megtetted, fiam.

ÁRON

(vártatva)

Micsoda? Ne. Ne...

ZORD (V.O.)

Már megtetted. Csak szerettem
volna, ha megértenéd, miért
volt hiába. Már rég nincs
visszaút. Már rég túl vagy
rajta. Gyere velem.

Áron tátva felejtí száját, légzése lelassul. Értetlenül néz
maga elé, szinte elájul.

130 **BELSŐ. ÁRON LAKÁSA - ESTE** ✓

Áron a fürdőszobába sétál. Felkapcsolja a villanyt, és a
mosdókagyló fölé hajol. KÖZELI: a szélére egy kést tesz le.
Megnyitja a csapot és meleg vizet enged. A hőtől a tükör
bepárasodik. A kagyló megtelik a meleg vízzel.

KÖZELI: Áron elzárja a csapot, és kézbe veszi a kést.

KÖZELI: A mosdókagylóba kiengedett víz lassan vörössé
mosódik mindaddig, amíg már szinte teljesen fekete.

131 **KÜLSŐ. TEMETŐ - NAPPAL | ZÁRÓJELENET** ✓

A temető csendes. A kapuján egy fiatal lány lép be.

Egy sírhoz sétál. Tudja, kihez jött, és miért. Ahogy elé
lép, lassan megáll. A kezében egy rózsát szorongat. A
sírhoz lép és a tetejére a rózsát gyengéden lehelyezi.
Hátralép, lerója a tiszteletét, majd a háttérben elsétál.
Bárcsak többet tudott volna tenni.

VÉGE